

DET KONGELIGE
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENT

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref
200505015

Vår ref
201000471- /MG

Dato

23 AUG. 2010

Høring - utkast til lov om endringer i lov om miljøvern på Svalbard 15062001 nr. 79 (Svalbardmiljøloven)

Det vises til Miljøverndepartementets ekspedisjon datert 10. mai 2010 vedrørende ovenstående.

Innenfor Fiskeri- og kystdepartementets ansvarsområde er forslagene knyttet til akutt forurensning, tungoljeforbud og regulering av kultiveringstiltak på akvatiske arter.

I Akutt forurensning

Kystverket har med støtte fra Sysselmannen foreslått at lokalstyret i Longyearbyen skulle delegeres ansvar for å håndtere mindre tilfeller av akutt forurensning innenfor planområdet. Dette ville gi klarere ansvarsforhold og trolig kortere aksjonstid, enn om ansvaret også for mindre hendelser ligger hos Sysselmannen som i dag. I praksis vil det være brannberedskapen (Bydrift KF) i Longyearbyen som vil håndtere slike mindre situasjoner. Dette vil også gi lokalstyret i Longyearbyen et ansvar på lik linje med det kommunene har på fastlandet. Ikke minst vil dette kunne ha betydning i forhold til å forebygge at akutt forurensning oppstår. Bydrift KF vil langt tidligere enn Sysselmannen oppdage potensielle forurensningskilder og kan pålegge ansvarlig eier å foreta nødvendige tiltak. Bydrift KF sjekker mange av disse kildene allerede i forhold til brannsikringsarbeidet i Longyearbyen.

Endringen som er foreslått i § 70 Akutt forurensning – beredskap og varsling er et riktig første steg i å åpne for at lokalstyret skal få et slikt ansvar. Det er derfor viktig at det, når en eventuell utvidelse av forskriftshjemmelen i § 70 er gjennomført, startes opp et arbeid med å utforme en slik forskrift. Fiskeri- og kystdepartementet støtter derfor

forslaget til endring.

Vi ser også positivt på at aksjonsplikten kommer klarere frem i loven slik som foreslått i endringen av § 70.

Når det gjelder bistandsplikten ved aksjoner, så er det foreslått at Sysselmannen kan pålegge de som har beredskaps- og aksjonsplikt, å bistå med utstyr og personell. Dette punktet bør omformuleres slik at retten til å pålegge bistand også gjelder Kystverket. Ansvar for å iverksette nødvendige aksjoner er i h.t. avtale mellom Kystverket og Sysselmannen delt geografisk, slik at Kystverket har ansvaret utenfor 12 nautisk mil og ved Bjørnøya. Ved større hendelser vil også Kystverket overta ansvaret for aksjoner også innenfor 12 nautiske mil. Det bør derfor være slik at både Sysselmannen og Kystverket kan pålegge andre aktører å bistå med utstyr og personell i en aksjon.

II Tungoljeforbud

Det foreslås å innføre et forbud i svalbardmiljøloven mot bruk og transport av tungolje i territorialfarvannene rundt Svalbard med unntak for innseiling til Longyearbyen, Barentsburg og Sveagruva med ikrafttredelse i 2015.

Fiskeri- og kystdepartementet ser at et forbud som foreslått til være et viktig forbyggende tiltak i et område hvor store oljevernaksjoner vil være meget utfordrende. Vi har derfor ikke merknader til dette forslaget.

III Kultiveringstiltak på akvatiske arter

I utkast til ny § 27 litra c i svalbardmiljøloven er det foreslått at *"uten tillatelse fra miljøvernmyndigheten må ingen sette i verk kultiveringstiltak for flora eller fauna, herunder sette ut flora eller fauna på land eller i vassdrag, fjorder og sjøområder"*. Slik vi forstår lovendringsforslaget og merknadene til dette, (s. 9 og 42), er det meningen at uttrykket *"sette ut"* har til hensikt å omfatte akvakulturvirksomhet i sjø, både oppdrett av stedegne og fremmede arter. Aktører som ønsker å drive akvakulturvirksomhet på Svalbard vil følgelig måtte søke om tillatelse fra miljøvernmyndigheten.

På fastlandet er akvakulturvirksomhet regulert av lov av 18. desember 2009 nr. 136 om akvakultur (akvakulturloven). Lovens geografiske virkeområde omfatter ikke Svalbard, jf. § 3. Det er imidlertid åpnet for at Kongen i statsråd kan bestemme at akvakulturloven helt eller delvis skal gjelde på Svalbard, jf. § 3 siste ledd.

Selv om det ikke foregår akvakulturvirksomhet på stedet i dag, kan det imidlertid ikke utelukkes at forholdene ligger til rette for slik virksomhet på et senere tidspunkt. Det vil da være naturlig å utvide akvakulturlovens geografiske virkeområde som beskrevet ovenfor.

Inntil dette eventuelt skjer er Fiskeri- og kystdepartementet er innforstått med at de spesielle hensyn og miljømål som gjør seg gjeldende på Svalbard, og at

menneskeskapt miljøendringer ønskes begrenset så mye som mulig, tilsier en regulering utover hva som følger av gjeldende § 27 litra c.

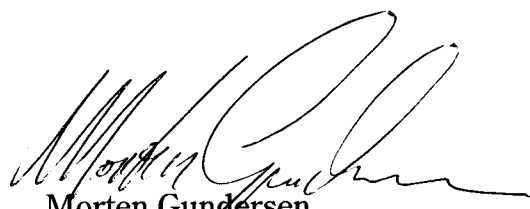
Dersom det i fremtiden oppstår en situasjon der det er aktuelt å utvikle akvakulturvirksomhet på Svalbard legges til grunn at akvakulturloven vil bli gjort gjeldende, og at det, for å unngå uheldig dobbeltregulering, vil bli gjennomført en harmoniseringsprosess mellom de to lovene, etter mønster fra prinsippene i naturmangfoldloven § 30 litra c.

Det skal for øvrig bemerkes at det på dette tidspunkt er knyttet stor usikkerhet til hvor laksen som er fanget på Svalbard kommer fra. Etter vårt syn, gjør derfor hensynet til genetisk interaksjon seg ikke gjeldende i den styrke som kommer til uttrykk i høringsnotatet. Vi etterlyser i denne sammenheng en mer utførlig utredning av lovendringsforslagets konsekvenser, særlig når det gjelder forankringen av forslaget i føre var-prinsippet og Miljøverndepartementets bekymring for genetisk utvaskning/interaksjon.

Utover ovenstående har Fiskeri- og kystdepartementet ikke merknader til forslaget til lov om endringer i svalbardmiljøloven.

Med hilsen

Inger Oline Røsvik
avdelingsdirektør

Morten Gundersen
seniorrådgiver